

PÍSEŇ 0836

Radujme se vždy společně

1501, 1517, 1541

1. Ra - duj - me se vždy spo - leč - ně, vzdá - va - jí - ce chvá - lu vděč --- ně

Bo - hu Ot - ci ne - bes - ké - mu, Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,

2. že již ráčil pohlédnouti, milostí svou k nám se hnouti v tyto časy nebezpečné; zpívejme mu žalmy vděčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci vůdce věrné z bludu noci: ó Pane náš všemohoucí, veď i dál své dílo skvoucí!
4. Co jsi počal, Pane milý, při nás, z lásky doved' k cíli; doufáme my v tebe, Pane, že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, slovem víry v srdce vsáté, pro milost to učíš svoji, ať se lid tvůj v jedno pojí,
6. jenž jest velmi rozptýlený, z cesty pravdy pomýlený; ó Pastýři předústojný, dávej církvi pokoj hojný.
7. Rač se, Pane, přičiniti, lidí ze sna probuditi, ať tvá pravda všechny bludy rozptyluje vždy a všudy,
8. aby pravdu poznajíce, nesloužili bludům více, nežli tobě jen samému, Pánu Bohu jedinému.
9. Sám tys Pán nad pány všemi, i král nad nebem i zemí; ukrotiž, ó božský reku, bouři ukrutného vzteku.
10. Dejž, ať tvoji vyvolení z propasti jsou vychváćeni, račiž, Pane, pospíšiti, pravdu v světě vyvýšiti.
11. Sešli k nám, ó Otče milý, Ducha milosti a síly, abychom v tvé pravdě stáli, všemu zlému odolali.
12. Dejž, ať v lásce trvajíce i své bližní milujíce, pokoj Boží v srdcích máme, v milosti tvé prospíváme,
13. naději se těšíc' jisté, že nás všechny, Pane Kriste, ruka tvoje spolu spojí tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

Gabriel Komárovský, Matěj Kunvaldský 1501, 1659, 1877